

betragtning af de særlige forhold og under hensyn til de af enkelte medlemmer afgivne erklæringer skal jeg i aften nøjes med at sige, at regeringen vil tage den foreliggende situation op til overvejelse.“

Dagen efter meddelte statsministeren i folketinget, at regeringen havde besluttet sig til at træde tilbage.

5. Den 20. oktober 1950 anmeldtes i *folketinget* (F. sp. 361) følgende forespørgsel til *justitsministeren* af *Aksel Larsen*, *Ragnhild Andersen* og *Alfred Jensen*:

„Hvad agter justitsministeren at foretage i anledning af de kendsgerninger vedrørende den øverste anklagemyndigheds optræden i forbindelse med Wright, Thomsen & Kier-sagen, som er blevet dokumenteret ved byretten og landsretten?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $^{24}/_{10}$ (F. sp. 413).

Forespørgslen udsattes $^8/_{11}$ (F. sp. 633).

Forespørgslen foretoges $^{24}/_{11}$ og $^{28}/_{11}$ (F. sp. 1135 og 1176).

I sin redegørelse for baggrunden for forespørgslen gjorde *Aksel Larsen* (DK) som ordfører for forespørgerne gældende, at justitsministeriet havde søgt at hindre Wright, Thomsen & Kier-sagens opklaring såvel som opklaringen af, hvorvidt anklagemyndigheden havde handlet normalt og forsvarligt i sagen. „Bl. a. lod“ udtalte han, „justitsministeriet sig kun ved dommerkendelser fravriste nogle af de for sagernes behandling ubetinget nødvendige dokumenter, som beror i ministeriets varetægt, og ministeriet handlede faktisk efter det princip, at intet dokument af betydning burde fremlægges i retten. Skønt det er den offentlige anklagers pligt ikke blot at finde anklagepunkter frem, men også at drage omsorg for, at anklagede, i dette tilfælde Børge Houmann, ikke Wright, Thomsen & Kier, ikke blev dømt med urette, deltog justitsministeriets repræsentant i anklageskranken med iver i arbejdet på at besvareliggøre sagens opklaring, og det er synd at sige, at domstolene, altså byretten og landsretten, i så henseende har opfyldt de forventninger, menigmand måtte have ret til at nære til disse den offentlige retfærdigheds repræsentanter.

Men hvad angår anklagemyndighedens behandling af Wright, Thomsen & Kier-sagen og spørgsmålet, om denne behandling foregik på normal og sagligt forsvarlig måde, er det